

Няшчасныя выпадкі, траўмы і хваробы могуць здарыцца з намі раптоўна. Што рабіць у першыя секунды пасля тэрмічнага апёку? Што калі ўзніклі сутаргі альбо калі дзіця падавілася ці праглынула нешта небяспечнае? Мінімальнымі навыкамі рэанімацыі павінен валодаць кожны – гэта ў ідэале. Але на практыцы аказваць першую дапамогу сабе і іншым умеюць нямногія.

Урач анестэзіёлаг-рэаніматалаг Максім Таранцей упэўнены, што калі даць бацькам неабходныя веды і адпрацаваць іх на практыцы, можна знізіць працэнт дзіцячых захворванняў, інваліднасці і смяротнасці. Дзейнічаць рашуча і без панікі

Максім Таранцей – анестэзіёлаг-рэаніматалаг у 3-ім пакаленні. Працуе ў Гродзенскай абласной дзіцячай клінічнай бальніцы. † – **У сям'і, з якой я паходжу, і мама, і тата, і бабуля, і дзядуля – медыкі, таму над выбарам прафесіі не прыйшлося доўга думаць. Яшчэ са школьнай лаўкі мне падабаліся дакладныя навукі. Я быў прызёрам рэспубліканскіх алімпіяд па біялогіі і, у выніку, абраў у якасці прафесійнага шляху медыцыну,** –

распавядае Максім.

– **Чаму менавіта кірунак анестэзіялогія-рэаніматалогія? Гэта адказна, важна. Да таго ж, хацелася працягваць пачатае дзедам і бацькам.**

Праца ў Максіма мае зменны характар: дзяжурыць калі ўдзень, калі ноччу. Часам даводзіцца ў складзе выездной педыятрычнай брыгады ездзіць па вобласці і перавозіць у гродзенскі шпіталь дзетак ў цяжкім стане. За 8 гадоў практыкі ён бачыў многае: маленькіх пацыентаў, якія паступалі ў рэанімацыю з сур'ёзнымі апёкамі, з іншароднымі цэламі ў дыхальных шляхах і многае іншае.

Навучыцца ратаваць жыццё

Аўтар: Кінга Красіцкая
03.05.2020 00:00

